

Interpellation till kommunstyrelsens ordförande

Väntad eller oväntad – men hur går vi vidare?

Budgetprocessen löper längs fastlagda hållpunkter från februari fram till juni.

Nackdelen med att sikta på ett fullmäktigebeslut vid midsommar är uppenbar: Förändringar i samhällsekonomin och regeringens/riksdagens sena beslut om storleken av statsbidragen för kommande år gör våra prognoser tämligen osäkra. Därför präglas i regel budgetberedningens arbete av en hög grad av försiktighet, både när det gäller att förutsäga storleken på förväntade intäkter som vid förslag att acceptera högre kostnader på tunga anslagsposter.

Hur kan årets budgetarbete från februari till april sammanfattas?

Resultatet för 2015 blev **oväntat** – plus 41 Mkr, därmed 35 Mkr högre än prognosen.

Vid ramsättningsbeslutet i början av mars skedde ett **oväntat** rollbyte: Medan Vänsterpartiet anslöt sig till förslaget från M, L och KD, som verkligen ville ta hänsyn till verksamheternas behov och begäran om finansiell förstärkning, framförallt för utbildning och socialtjänst, så kom beskedet från den styrande minoriteten om anbefallen strikt återhållsamhet. Att minoritetsförslaget vann gehör i kommunstyrelsen avgjordes av de båda ledamöterna från SD som inte ville avslöja sina egna tankar kring budget 2017 och därför avstod från att delta i omröstningen.

I år tillkom under våren ett beslut som spelar roll i vårt budgetarbete. Hur skulle tillkommande stasbidrag från regeringens ”Extra ändringsbudget för 2015” användas – och när skulle dessa 74,1 Mkr få lov att användas. Här fanns nästan bara enighet, kommunfullmäktige fattade enhälliga beslut.

I bakgrunden, framförallt i nämnderna, gjordes dock något skilda bedömningar. Kommunledningens signaler upprepade samma budskap gång efter annan: ”Ni bör inte fatta beslut som binder upp oss för kostnader under kommande år, pengarna är ett engångsbelopp och skall användas enbart för finansiering av förstärkning i verksamheter där belastningen är extra stor”. Det var något **oväntat** att den S-ledda kommunledningen inte visade större förhoppning om att den S-ledda regeringen och riksdagen skulle begripa sig på situationen ute i kommunerna.

Mera **väntat** var det säkerligen att Vänsterpartiet aldrig gav upp hoppet att förnuft också borde spela roll i politiken. Framgång i integrationsarbetet när man inte under ett kalenderår, inte vid ”normal” migration och absolut inte i den situationen som präglade 2015.

Det enda som egentligen **inte** var **väntat**, var att beskedet om ramhöjande statliga bidrag redan kom i samband med att vårpropositionen var på väg till tryckeriet.

Nu vet vi vad som gäller – även om besluten för 2017 formellt inte är fattade.

Vi vet att vi 2017 kan vänta oss ett tillskott som borde ligga i närheten av det belopp om 74,1 Mkr som tillkom i december 2015. Vi förstår också att 2018 och därefter kommer det att ske en infasning av dessa på sätt och vis för stunden specialdestinerade statliga bidrag in i den ordinarie påsen av generella statsbidrag. Tills detta sker tar vi lokalt några gånger ställning till nya förslag kring Mål- och resursplanen.

Men just nu har vi en konstig situation: Nämndernas reaktion på kommunstyrelsens tuffa ramsättningsdirektiv har kommit, ekonomistaben har samlat och sammanställt alla dokument. Budgetberedningen träffades i måndags och igår, dagarna innan kommunfullmäktige, och redan dagen efter fullmäktige skall beredningen börja med en runda av samtal med presidierna i våra nämnder.

Det är **inte oväntat** för oss att vi står utanför detta arbete, vi får information och besked först när budgetberedningen har avslutat sitt arbete och förslaget är föremål för förhandling med de fackliga organisationerna i slutet på maj.

Vi konstaterar att kommunledningens hållning i budgetarbete hittills har varit i rakt motsatta riktning till det som nu bestämmer bilden: Det föreligger en klar vilja i de flesta svenska kommuner att utifrån egen insikt och tack vare ett föredömligt stöd från regeringen offensivt tackla utmaningar, såväl det som normalt krävs samt även den extra ansträngning som en extraordinär situation gör nödvändig.

Efter **väntade** och **oväntade** besked är vi snart framme vid att behöva ta ställning. Och därför är det viktigt inte bara för fem ledamöter i budgetberedningen att veta hur man vill landa. Det behövs ett svar för oss alla på frågan:

Har vi kommit in i ett annat läge och kan vi räkna med att se ett förslag från budgetberedningen som visar på insikt om att det inte är för sent att i grunden ändra färdriktningen? **Hur går vi vidare?**

Lutz Rininsland

Vänsterpartiet

2016-04-08